

Sygn. akt II CSK 176/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku G. K., H. K. i B. G.
przy uczestnictwie S. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w W.
o uchylenie się od skutków prawnych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 listopada 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy G. K.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Koninie
z dnia 10 października 2014 r., sygn. akt I 1Ca 341/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy, zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wnioskodawczyni we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołała przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., to jest oczywistą zasadność skargi kasacyjnej.

Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem, przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej występuje w sprawie, w której zapadłe orzeczenie może być kwalifikowane jako bezprawne. Nie chodzi więc o sprawę, w której rozstrzygnięcie zostało oparte na błędnej subsumcji czy wadliwej wykładni prawa materialnego lub procesowego. Charakter uchybień sądu pozwalających ocenić rozstrzygnięcie jako bezprawne winien być tego rodzaju, że są one dostrzegalne dla każdego przeciętnego prawnika od razu, bez wnikliwej analizy. Potrzeba wyeliminowania z obrotu orzeczeń naruszających elementarne reguły porządku prawnego jest niewątpliwa. Rzeczą skarżącej było, więc wskazanie nie tylko konkretnych, naruszonych, jej zdaniem, przez sąd przepisów, ale przede wszystkim przytoczenie odpowiednich argumentów wyjaśniających, dlaczego te przepisy zostały w tak bezdyskusyjny sposób naruszone (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2013 r., III SK 4/13, nie publ.). Po analizie zaprezentowanych w skardze argumentów Sąd Najwyższy, nie dostrzega, aby w sprawie niniejszej przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, w rozumieniu wyżej podanym, była spełniona.

Dodać też należy, że z uwagi na jednoznaczne brzmienie art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów; kwestionowanie przez skarżącą oceny dowodów dokonanej przez sąd pierwszej instancji i zaaprobowanej przez Sąd Okręgowy w sposób oczywisty narusza powołany przepis.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).